

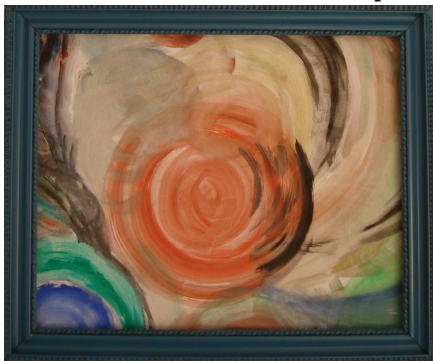
Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

VELIKONOCE - CESTA K JEŽÍŠI

Prožíváme čtyřicetidenní dobu přípravy na Velikonoce. Tuto přípravu nazýváme postem. Postní doba nabízí prostor znovu se ptát a přemýšlet o hodnotách života. O hodnotách, které pomáhají rozlišovat vzácné od všedního. O hodnotách, které určují směřování života. O hodnotách, které pomáhají nalézt odpovědi na otázky počátku a konce života, toho, kam vše směřuje a jestli vše vůbec někam směřuje.

Postní doba je doba nového hledání a nabízí prostor k přehodnocení. Nabízí prostor k smyslné konce. Jako že na konci se který byl i na je počátkem i nou nedělí, kterou stojíme na konci zároveň na začátku. Uvědomuji a Velikonoce jsou k pokání. Nabízí plnému očekávání křesťané věříme, setkáme s tím, počátku, protože koncem. Květdnes slavíme, doby postní, ale ku doby Velikosi, že doba postní obrazem našeho života. Ve svém lidském životě často stojíme na konci svých možností, ale zároveň na začátku nové naděje, že Ježíš Kristus dává naději tam, kde z lidského pohledu už žádná není. Dává naději přesahující smrt.

Tuto novou naději prožíváme při slavení Velikonoc. A tato naděje přesahující smrt je obrazem našeho života. Nazýváme ji Cestou, která nám umožňuje přicházet všude tam, kde zdánlivě není život. Může to být pro nás často neúspěch, odmítnutí, nemoc, stáří... Je mnoho okolností v našem životě, kde docházíme konce.

Proto jsme se vydali na Cestu sedmi kostelů, které z větší části nesou znamení konce, neboť přicházíme do kostelů opuštěných, dlouhodobě zavřených, opravovaných, zchátralých. A právě to, že do nich můžeme vstoupit a prožít v nich společné chvíle, nám pomáhá znovu a znovu si

uvědomit, že život není zlý ale dobrý, a že neúspěch, odmítnutí, nemoc, stáří neznamena konec, ale naopak úžasnou naději, neboť už máme větší kus cesty za sebou a před námi jsou už jen věci podstatné. Najednou rozumíme životu, stačí úcta člověka k člověku, pochopení, laskavost a milosrdenství. Jemný úsměv, modlitba za své blízké, za pokoj, klid a mír. Pohled na Ježíše, který nám žehná, to je to nejdůležitější, co je před námi.

Přeji nám, aby Velikonoce byly pro nás Cestou k životu. Cestou setkání s Ježíšem.

P. Kamil

OBRÁZY

Tak modrý
jako ta obloha,
tak modrý obraz chtěl
bych udělat,
jako jsou modré dětské hry,
jak domova kouř modravý,
tak, jako radost
nebo štěstí bývají,
modré jak květy pomněnek,
modré jak drozdův popěvek,
když kosatce
a zvonky rozkvetou,
též modré mnohé písně jsou,
má milá měla stuhu takovou,
některé vody za jasného dne
jsou také takto
modře průhledné,
modré tak, jako co se
sladce tají v dáli,
z níž veselé se hlasy
ozývají,

jako ty lesy, v kterých
bych se chtěl toulat,
tak jako mír a pohoda
a soulad a jako srdečnost
a dobromyslnost
a jako roztomilost,
sympatie,
peť dávných vzpomínek též
modravý je,
jak modrásek jenž
nad jetelem poletuje,
jak nebe, na kterém bílé
mráčky plavou,
modrý jak nebesa nad mojí
hlavou,
to nebe opilé svou azurovou
slávou!

napsal Josef Čapek v koncentračním
táboře krátce před svou smrtí

SLOVO PRO MĚ

Mnoho lidí na světě zoufale
touží po kousku chleba, ale
mnohem více je těch, kdo
zoufale touží po malém
kousku lásky.

Matka Tereza

Člověk dospívá
v okamžiku, kdy začne
lásku dávat,
místo aby ji vyžadoval.
Když začne překypovat a
sdílet, když
začne rozdávat.

Osho

ROZHOVOR S P. CYRILEM HAVLEM

Letošní postní obnovu vedl P. Cyril Havel CFSsS. Po jejím zakončení jsem P. Cyrila požádala o rozhovor.

Vaše Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti CFSsS nepatří mezi nejznámější. Mohli bychom Vás poprosit, abyste nám o ní něco řekl?

Založena byla v roce 1888 v Českých Budějovicích. Zakladatelem byl sušický rodák, kněz Klement Petr. Po vysvěcení působil nějaký čas jako kaplan v Lovicích a nakonec byl vicerektorem kněžského semináře v Českých Budějovicích. Výchova kněží byla v této době složitá. Byli vychováváni spíše jako úředníci, než jako duchovní pastýři. Tento kněz se proto rozhodl založit řeholní komunitu, kde byl kladen důraz na to, že kněží jsou hlavně lidmi, kteří se modlí, snaží se přiblížit lidem to velké tajemství a zároveň pravdu evangelia. Založil proto naši kongregaci s tím, že chtěl postupně už od útlého věku vychovávat hochy, kteří by byli v životě dobrými lidmi a křesťany, založili hezké rodiny, a také si sliboval, že někteří se rozhodnou pro kněžské povolání, čímž přibude kněží, kteří budou duchovními otci těchto společenství. To byla jeho cesta k obnově, kterou chtěl vnést do církve.

Co bylo impulzem ke vzniku vaší komunity a jaké je poslání vaší kongregace?

Impulzem ke vzniku, jak jsem uvedl v předchozí odpovědi, byla obnova církve. Tou cestou k obnově byla eucharistie, proto se jme-

nujeme Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti. U eucharistie bych se chtěl zastavit. Je to tajemství, o které dnešní církve i lidé přemýšlí. Mně se přitom vybavuje obraz cesty emauzských učedníků. Oni Krista nepoznávají, On se k nim připojuje, snaží se porozumět jejich potřebám. Ptá se jich, co je trápí, a potom jim přibližuje ve světle Písma svatého to, co by mohlo být novou nadějí pro jejich životní situaci. Nakonec Krista poznávají při lámání chleba – eucharistií. Tímto směrem jde idea, které věnujeme v naší službě, jako petrini, velké úsilí. Být s lidmi, připojit se k jejich cestě, přiblížit souvislosti, které pro jejich život může nabídnout Boží slovo až možná k plnosti víry při slavení eucharistie, kdy sami poznají Krista, zaradují se ze života, který nám přináší a nabízí.

Vydáváte časopis Duha. Na co se v něm zaměřujete?

Časopis Duha jsme převzali od Budějovického biskupství. To jej vydávalo dvacet let. Časopis není naším originálem. Vychází ve spolupráci s rakouskou redakcí, ta připravuje podklady, my je překládáme, upravíme, doplníme. Provozujeme také

webové stránky, kde je metodická podpora a inspirace jak pro kněze, tak pro rodiče. Časopis by měl posloužit rodičům k tomu, jak s dětmi hovořit, přemýšlet a společně hledat cestu k poznání víry a křesťanství. Pokud se chtějí čtenáři o časopisu více dovědět, doporučuji webové stránky www.moje-duha.cz.

Co myslíte, že chybí dnešní společnosti ve výchově?

To je těžká otázka. Domnívám se především, že není obecný recept, který by vyléčil všechno, co můžeme vnímat jako problém. Zdá se mi, nejen z mé zkušenosti, ale ze zkušenosti lidí, od kterých se sám učím, že jednou z těch důležitých skutečností jsou vztahy. Zájem o druhého, otevřenost, pochopení a také vůle se od druhých učit. Nebýt vždy jen v pozici toho, který to ví lépe a poučuje, ale být i tím, kdo se také učí. To, myslím, platí obecně pro všechna společenství a typy vztahů. Ať je to, ač to zní třeba překvapivě, vztah rodiče k dítěti, protože i rodič se může od dětí leccemu naučit. Stejně tak učitel od svých žáků nebo kněz od věřících. A myslím si, že kdyby v tomto smyslu existovala nějaká tvůrčí sdílení, tak by mnohé věci lépe kvetly.

V době čtyřicetidenního postu se máme více zaměřit na modlitbu, půst a almužnu. Co by nám, podle Vašeho mínění, ještě přispělo k dobrému prožití tohoto období?

Podle mého mínění musí mít každá cesta svůj cíl. Postní doba má svůj cíl ve Velikonocích. Almužna, půst a

modlitba mohou být z toho pohledu, kdy nevidím ten cíl, něčím, co mě trýzní a omezuje. Pokud ale já vidím ten cíl, tu novost a plnost života, která se rodí ze zapření, ze smrti, bude ta almužna, půst a modlitba něčím, co přispěje k obnově mých vztahů s nejbližšími, s Bohem i se mnou samým. Přispěje k plnějšímu životu, k radostnější oslavě života o Velikonocích. Zaměřil bych se tedy i na ten život, nejen na ty tři skutečnosti.

Jak se Vám u nás líbilo?

Mně se tu líbilo moc. Máte tady krásné prostředí, novou faru s centrem a zázemím, krásný kostel a hlavně jsou tu velmi sympatičtí lidé. Neznal jsem toto místo a byl jsem překvapen. Cítil jsem se tady moc dobře. Přeju Vám požehnané velikonoční svátky.

Děkujeme za rozhovor a za přání.

MH

P. Dr. theol. Cyril Tomáš Havel je členem kongregace Nejsvětější Svátosti - CFSsS (petrini), jejíž je generální superior.

Je rektorem kostela Povýšení Svatého Kříže v Písku, administrátor v Záhoří a administrátor excurrento v Chřešřovicích a Oslově.

Je redaktor křesťanského časopisu pro děti - Duha.

Angažuje se v začleňování Celistvé na smysl zaměřené pedagogiky do výchovy a výuky náboženství.

Ve spolupráci s katechetickým centrem Ostrava vede katechetické a pedagogické kurzy.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

s P. Cyrilem Havlem

Nejprve mě napadá otázka. Jednodenní duchovní cvičení - je to moc, nebo málo? V dnešní úspěšné době je vhodné se alespoň na chvíli zastavit a soustředit se.

Postní duchovní obnova, kterou jsme prožili s otcem Tomášem, nám ukázala nový směr. Většina zúčastněných asi čekala zaběhnutý scénář. Přednáška, přestávka, přednáška a na závěr mše svatá. Místo toho, abychom jen naslouchali, byli jsme vtazeni do „hry“. Tato hra však měla duchovní rozměr. Pracovali jsme s určitými pomůckami - kameny, provázky a různými přírodninami. Postupně jsme se propracovávali k různým tématům a pojmům spojených s Bohem. Ke každému úkolu jsme se měli postupně vyjádřit. To také není pro většinu lidí samozřejmé. Hlavně starší generace věřících nebyla na tuto formu zvyklá. A i my, kteří se považujeme za trochu mladší, s tím máme občas potíže. Vzpomeňme si, jak někdy pan farář těžko hledá v řadách věřících, kdo bude číst při mši svaté čtení z Písma. A vlastně jde jen o to zkusit překonat ostych. A tak jsem to cítila i v sobotu dopoledne. Ze začátku obavy, ale pak se všichni zapojili a spolupracovali. Trochu mi to připomínalo hru dětí se skládačkou. Jsem babičkou malých vnoučat a často s dětmi doma skládám. A také během tohoto sobotního dopoledne jsme postupně skládali a skládali. Poslední částí naší skládan-ky byl kříž s ukřižovaným Kristem. A to byl vrchol a cíl našeho postního

rozjímání. Ani jsme si neuvědomili, jak lehce jsme se k tomuto cíli dostali. A taková by také měla být naše cesta. Někdy nám to připadá velmi

složitě obracet se se svými starostmi a problémy ke Kristu, ale právě tehdy bychom si měli uvědomit, že cesta k Němu není složitá. Chce to někdy jen upřímné myšlenky, prosby a hlavně důvěru. Naše lidské síly někdy docházejí, ale posílení ve spojení s Kristem určitě dosáhneme pokoje a klidu.

Ještě bych se chtěla vyjádřit k této formě práce s lidmi. Určitě je to něco nového a věřme, že nadějného. Je to forma, která by mohla zaujmout a oslovit mladé lidi a to je velmi dobré. Naše církevní společenství je zvenčí vnímáno jako „zkostrnatělé“. Třeba právě toto je správná cesta, jak oslovit ostatní lidi.

Děkujeme otci Tomášovi, že nám věnoval svůj čas a je nositelem nových metod.

Hana Prachařová

Malé ohlédnutí a sdělení dojmů a prožitků z duchovní obnovy, kterou jsem měla možnost prožít v sobotu 10. března 2012.

Nejprve bych chtěla poděkovat P. K. Vrzalovi, který celou tuto akci naplánoval a realizoval. Jsem velice ráda, když se jakékoliv duchovní akce mohu zúčastnit a děkuji celému společenství farníků z janovické farnosti, protože i když jsme z Kolína,

nás mezi sebe srdečně přijímají. V neposlední řadě patří velké díky P. C. Havlovi, protože nám věnoval potřebný čas a vedl nás k zamyšlení, zastavení a především zážitkovou metodou nás nasměroval si uvědomit skutečné hodnoty života a vnímat Boží přítomnost při naší cestě života.

Co pro mě duchovní obnova znamená? Ztišení, usebrání a bližší spojení s Bohem - **cestu víry**.

Co mě utkvělo v paměti a provází v době postní? Uvědomění si, jaká **je životní cesta**, kam směřuje a i přesto, že se klikatí, proplétá a často klopýtáme, nejsme na ní sami - jde s námi Bůh.

Co nám připomíná naše rovně postavená postava s rozpjatýma rukama? Krásný **symbol kříže**. Pevné ukotvení na zemi, hlava a mysl povznášející se k nebi, rozpažené ruce společenství, objetí.

Co následuje za křížem? Život nekončí, ale začíná a vše tvoří ucelený **strom života**.

Sobotní dopoledne vyvrcholilo a končilo oslavou Boha při eucharistii.

L. Kubíčková

OBNOVA KOSTELA NAROZENÍ PANNY MARIE V KOŠICÍCH

Vážení farníci, mnohý z vás si jistě všiml, že v posledních měsících probíhala velmi intenzivně dříve avizovaná rekonstrukce kostela Narození Panny Marie v Košicích. Jelikož se jednalo v naší farnosti o záležitost do jisté míry výjimečnou, považuji za svou povinnost provést malé rekapitulační zastavení na konci tohoto projektu.

Ze stavebního pohledu došlo v průběhu roku 2011 k **vybudování odsoušecího kanálu a odvodňovacího systému, zajištění statiky zdiva, rekonstrukci střechy lodi kostela, restaurování zvonů, kamenických prvků a vitráží, obnově fasád a interiéru kostela**. Dále bylo v rámci revitalizace památky upraveno okolí kostela a před kostel byl umístěn infopanel. Takto opravený kostel může spolu s přilehlou farou do budoucna sloužit jako důstojné zázemí pro bohoslužby, kulturně-duchovní programy, rodinné oslavy atd.

Nebylo úplně jednoduché zkoordinovat probíhající práce s požadavky všech zainteresovaných stran z řad úředníků, či odborných badatelů. Nakonec se však vše potřebné stihlo v požadovaných termínech.

V průběhu stavby tak mohly zároveň probíhat různé průzkumy, například z oblasti památkové ochrany, archeologie, odkrývání starobylých nástěnných nápisů a další. Jejich výsledky nejsou nezajímavé. Z archeologického průzkumu například vyplývá, že na místě dnešního kostela byl ještě před jeho postavením situován hřbitov.

V interiéru kostela byly totiž nalezeny hroby z části narušené při stavbě základů lodi a zčásti zcela nedotknuté. Z autentických archivních záznamů jsme se zase například dozvěděli některé nové skutečnosti, třeba že: „...Košice se připomínají na přelomu 13. a 14. století v predikátech místní šlechty. Roku 1295 zde sídlil Hynek z Košic (RBM II, 725), roku 1310 Budislav z Košic (RBM II, 967) a roku 1318 Budislav, Bernard, Hroznata, Petr a Radslav z Košic (RTV, 5). Naopak Bořislav či Bořita z Košic, údajný kutnohorský měšťan z počátku 14. století, který se v některé starší literatuře spojuje s touto vsí (Zavadil 1912, 198), je smyšlenou postavou vzniklou na základě nepodložených zpráv Václava Hájka z Libočan a Jana Kořínka. Kostel je doložen až roku 1352 jako farní v kouřimském děkanátu (Kossicz – RDP, 49). Fara je zmíně-

na ještě roku 1554 jako podřízená kutnohorskému arciděkanství (Šimek 1907, 169). Přestala být obsazována nejpozději koncem 16. století a kostel byl spravován jako filiální z fary v Bykání. Samostatnost znovu získal nejprve v roce 1819 jako expozitura, od roku 1823 jako lokalie a od roku 1857 jako fara (Zavadil 1912, 196–197).

Původní stavba kostela byla považována ve starší literatuře za románskou, resp. pozdně románskou (Braniš 1892; Líbal 1974, 170). Z let 1475 a 1492, kdy malešovské panství náleželo Jiříku z Hustířan (Sedláček XII, 1900, 131), pocházejí kostelní zvony (Načeradská 2002, 112, 116). Na věži údajně visel také zvon z roku 1404, který však měl být poškozen a rozbit na konci 18. století (Schaller VI, 1787, 228; Zavadil 1912, 196). Roku 1530, nákladem majitele malešovského panství Jiřího Háši z Újezda, byla pořízena cínová křtitelnice, dnes umístěná v Bykání (Načeradská 2002, 135).“

Roku 1892 proběhla celková oprava chrámu. Byl zřízen rákosový strop v lodi, zasazena nová okna, položena dlažba v presbytáři, zřízen venkovní vstup na kůr, zakoupeny nové varhany, křtitelnice a oltáře od řezbáře Šedivého z Kutné Hory (FÚ Uhlířské Janovice, Memorabilia parochiae Koschicensis ab anno 1823, 135). Podle neověřeného údaje A. Zavadila byla zároveň snížena věž a upravena velikost jejích okenních otvorů (Zavadil 1912, 196).

Asi nejrozsáhlejší souběžnou prací během stavby bylo zpracování **Operativního průzkumu a dokumentace památky při opravě v roce 2011** od pracovníka Národně památkového ústavu arch. Karla Kibice ml.

„Původní raně gotický kostel s pravoúhlým presbytářem byl přístupný jednoduchým hrotitým portálem na západní straně. Nález zbytků původních okének na jižní a severní straně lodi (po jednom okně) a na jižní straně presbytáře (dvě okénka) dovolil spolu se zachovaným okénkem na východní straně presbytáře a z interiéru zkoumaným okénkem na jeho severní straně představu o původním vzhledu kostela. V presbytáři byly odhaleny 2 původní odkládací výklenky, osekáný sanktuár a patrně sedile v jižní stěně. Zachoval se dále západní štít lodi a spodní úseky východního štítu presbyteria. Koruna zdiva lodi ležela cca o 1 m níže než dnes, presbytář byl o 1,6 m nižší. Po výstavbě věže po roce 1563 (letopočet na západním portále, stáří potvrdila dendrochronologická datace) zůstala střecha nad lodí

v podstatě nezměněná, zatímco střecha nad presbytářem se zvedla, aby byl vytvořen prostor v podstřeší se š t ě r b i n o v ý m o k é n k e m . „Renesanční“ věž měla v 1. patře patrně depozitář, ve 2. patře prostoru samostatně přístupnou venkovním portálem, do níž se teprve druhotně přesunula ze 3. podlaží věže (?) zvonová stolice. Udivily dvě kapsy po trámcih symetricky umístěné pod tímto portálem. Západní štít gotické lodi byl použit, horní část zdiva věže nad ním spočívá na širokém roznášecím oblouku. Patrně teprve dodatečně (1590 D) byla prostora ve 2. patře věže propojená s podkrovím nad lodí. Původní podoba a fungování horní části věže vyvolává řadu otázek, přestavba jednoznačně podtrhla útočištné rysy sakrální stavby. Pozoruhodný je též nález základů starší věže v prostoru podvěží, je však otázka, zda tato věž byla realizovaná. Někdy v baroku byla střecha lodi posunuta do dnešní úrovně a byly proraženy nové, širší okenní otvory v lodi, snad ze 17. století mohou pocházet hrubé omítky kostela, patrně z podstřeší sakristie a schodišřové přístavby. Dnešní podobu kostela formovaly přestavby ve 20. letech 19. století (přístavba sakristie, dnešní okna ?, snížení věže ?) a na přelomu 19. a 20. století. Průzkum interiéru potvrdil, že podlaha presbytáře se oproti středověku zvedla o cca 600cm. V lodi byla sledována starší cihelná dlažba, patrně z klasicistní přestavby.“

Právě v souvislosti s výše uvede-

nou starší cihelnou dlažbou došlo v její úrovni k nálezu zajímavého kamene, monolitu o velikosti 1,2 x 1,6 m z nesourodého materiálu (žula, zatímco na jiném místě v kostele tento materiál nalezen nebyl). Tato skutečnost se stala i pro badatele velkým oříškem zvláště poté, co bylo zjištěno, že kámen je na dvou stranách (v pravém úhlu) velmi pečlivě opracován do tvaru římsy.

Po několikaměsíčních úvahách bylo rozhodnuto o umístění kamene na levý oltář zasvěcený sv. Janu Nepomuckému. Podle úsudku několika odborníků je to jediné nejpravděpodobnější místo jeho původního určení. Otázkou však zůstává, za jakých okolností se stal později součástí podlahy.

Dalším ze zajímavých prvků kostela jsou **starobylé zvony**, pocházející pravděpodobně ještě z předchozí zvonice. Podle vyjádření kampanologa NPÚ Ing. Petra Váchy „**se jedná o významnou památku českého zvonařství, která má zásadní význam pro poznání vztahů mezi zvonařskými dílnami v 2. pol. 15. stol.**“

Zvony jsou dva, oba z dílny významného kutnohorského zvonaře **Ondřeje Ptáčka**. První pochází z roku 1492 a je opatřen na horním

okraji nápisem velkým typem ptáčkovské minuskule: „*ANNO DOMINI M CCCCIXXXII HEC CAMPANA FUSA EST ADLAVDEM ET HONOREM DEI PER MAGISTRUM ANDREAM DICTV PTACZEK*“ (roku 1492 byl tento zvon odlit ke cti a slávě boží mistrem Ondřejem, zvaným Ptáček).

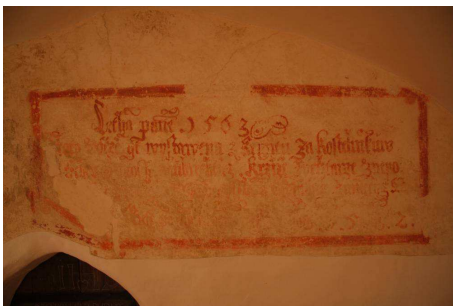
Druhý zvon je ještě starší, z roku 1475 a kromě podobného latinského nápisu s odlišnou datací je navíc zdoben rostlinnými motivy a **nese úryvky svatováclavského chorálu ve staročeštině**: „*SWATI NASS WACLAWE WIWODO CZESKI ZEMIE KNIEZIE NASS PROS ZANI BOHA SWATEHO DVCHA KRISTEISON SPOMOCIT MI TWE ZADAMY*“.

Právě tento druhý puklý zvon se stal předmětem výjimečné opravy, která se od roku 1989 prováděla na našem území jen zcela ojediněle. Došlo ke svaření zvonu odbornou firmou Lachenmeyer z německého Hordlingenu, která se touto problematikou zabývá od roku 1924 a prováděla mimo jiné největší svařování zvonu na světě (zvon sv. Petra z katedrály v Kolíně nad Rýnem o

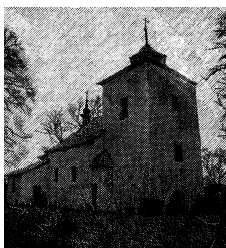

váze 25 tun, zničený za II. světové války). Po svažení byla na místě provedena zvuková analýza a zvonu se vrátily chybějící tóny.

Zcela kuriózní nález byl odhalen v podvěží kostela. Nad vstupem do lodi byla nalezena obsáhlá zpráva o stavbě věže psaná v roce 1563. Jde o záznam, který se v podobných souvislostech vyskytuje jen neobvykle.

Závěrem lze říci, že se v duchu pravidel dotačního titulu podařila v krátkém časovém intervalu co nejkomplexnější obnova této památky. Poslední srovnatelná oprava tohoto kostela proběhla v roce 1892. Kromě obnovy stavebních prvků jsme však měli možnost během těchto posledních měsíců číst ve zdech kostela jako v otevřené knize velmi zřetelné stopy myšlení i živé zbožnosti našich předků.

Mgr. Dušan Šustek, stavební odbor Arcibiskupství Pražského

14. SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Vít

Svatý Vít patří u nás ke světcům nejznámějším. Nemám však příliš na mysli znalosti o jeho původu, životě a mučednické smrti. Jméno svatého

Víta znají jak věřící, tak i drtivá většina nevěřících Čechů a Moravanů především díky katedrále na Pražském hradě, která je mu zasvěcena a byla postavena k uchování relikvie Vítovy paže.

Sv. Vít zemřel na začátku 4. stol. mučednickou smrtí, a to již ve svých sedmi letech. Jeho svátek slavíme 15. června. Ke 14 sv. pomocníkům náleží od 14. století.

Narodil se kolem roku 297 na Sicílii a byl vychovatelem a kojnou Krescensií veden ke křesťanské víře. Jeho otec Ilarius od Víta žádal odpřísáhnutí zapření víry v Boha. Sám pohan chtěl syna přimět k uctívání helénských božstev přemlouváním i bitím. Nakonec ho prý otec zavřel do místnosti, dokud jej víra v Ježíšovo učení neopustí. Náhle ucítil příjemnou vůni, která vycházela z Vítova pokoje. Odemkl dveře a spatřil sedm andělů stát okolo jeho syna. Polekal se a vykřikl: „Bohové přišli do mého domu!“ Záhy nato oslepl. Slíbil nejvyššímu bohu Jovišovi býka se zlatými rohy, pokud ho uzdraví. Ale

zázrak se nekonal. Požádal tedy syna, aby mu pomohl. Vít se vroucně modlil k Bohu a otcí se vrátil zrak. Přesto prý syna jako tajného křesťana udal. Vít uprchl s oběma dospělými průvodci do Lucany v Dolní Itálii. Když byli odhaleni jako křesťané, byli zatčeni a v Římě předvedeni před císaře Diokleciána, toho známe z vyprávění o sv. Jiřím i sv. Erasmovi. Tam podle legendy vyléčil Vít císařova syna z padoucnice, ale přesto byl i se svými dospělými průvodci vhozen do vroucího oleje. To jim však neuškodilo a neusmrtil je ani lev, kterému byli předhozeni k sežrání, nýbrž si lehl k nim a lízal jim nohy. Nakonec byli nataženi na skřípec a popraveni mečem. To se odehrálo roku 304. Jiné podání praví, že sv. Vít a jeho průvodci byli popraveni na Sicílii. A ještě jiné pak, že skončil teprve když ho zavěsili na strom a probodli trojzubcem.

Skutečnost, že Vít zemřel již jako dítě, způsobila, že jeho kult sílil mnohem silněji než u jiných mučedníků, a proto patří mezi nejuctívanější svaté. Asi 150 míst tvrdí, že mají Vítovy ostatky a jsou na to patřičně hrdá, mnohonásobně více je však kostelů v mnoha zemích nesoucích jeho jméno.

Vítova postava má bohatou ikonografii. Většinou je znázorněn jako chlapec ve vznešeném šatě, někdy s kloboukem. Nejčastěji je znázorněn jako mladý muž s knihou, kohoutem a palmou mučednictví.

Marta Moravcová

V naší farnosti budeme obřady velikonočních svátků prožívat na třech místech - v Uhlířských Janovicích, v Zásnukách a v Čestíně. Na prvních dvou jmenovaných místech začne bohoslužba shodně ve 20 h, v Čestíně pak ve 4 h ráno.

Podle Augustinových slov je tato vigilie (tj. noční bdění) „matkou všech posvátných vigilí“. Jelikož jde o noční bdění, má začínat po západu slunce na Bílou sobotu a končit nejpozději před svítáním neděle. Proto se její začátek stanoví tak, aby mohla být slavena skutečně v noci.

Po skončení obřadů jste srdečně zváni ke stolu agapé. V Janovicích se tato hostina uskuteční v Komunitním centru sv. Jiljí. A pokud přijdete na slavení vigilie do Čestína, vezměte si s sebou upečené mazance, které budou na závěr slavnosti požehnány a nabídnuty při společné hostině na faře.

VELIKONOČNÍ POZVÁNÍ

Se vstupem do doby postní se připravujeme na naší Cestě sedmi kostelů na pouť do čtvrtého kostela, kterým bude žišovský kostel sv. Mikuláše. Společně se na cestu vydáme na Boží hod velikonoční 8. dubna 2012.

Naše putování započne u janovického kostela sv. Aloise, kde zazvoníme poledne a vydáme se společně na pouť. Program v kostele v Žišově začneme o půl druhé a v 15 h budeme slavit mši svatou.

O PĚTI CHLEBÍCH

V rámci bohoslužby slova uslyšíte dramatické zpracování jednoho z příběhů z Knihy apokryfů od Karla Čapka.

Kniha apokryfů od Karla Čapka (1890 - 1938) je knihou, která představuje známé příběhy z Bible často novým a nečekaným způsobem. Příběh O pěti chlebích ukazuje na problém, který je starý jako lidstvo samo - nespokojenost se zázraky, které provázejí muže jménem Ježíš, pokud se týkají jejich vlastní živnosti. Pekaři si stěžují, že Pán Ježíš z pěti chlebů nasýtil celý několikatisícový dav lidí, čímž je připravil o výdělek.

Během pátečních dopoledních setkání nazkoušela tvůrčí skupina *U farního stolu*.

P. Kamil

PASTORAČNÍ RADA

*Snaha o propojení a informovanost
v naší rozšířené farnosti*

Dnes na Květnou neděli proběhly při bohoslužbách volby, z kterých bude ustanovena pastorační rada farnosti. Po dobu postní jsem se zamýšlel nad fungováním pastorační rady, aby její činnost byla zřejmá a napomáhala životu farnosti v jejím poslání: utvářet jednotu společenství křesťanů (koinonia), důstojně slavit tajemství víry při bohoslužbách (leitourgia), vydávat hlásáním a životem dobré svědectví o své víře (martyria), pamatovat na potřeby potřebných (diakonia).

Pastorační rada je název pro skupinu lidí, vybraných farním společenstvím, kteří se chtějí zapojit a utvářet život farnosti ve všech výše zmíněných rozměrech. Prakticky to znamená, že se členové pastorační rady v pravidelnou dobu budou (přibližně jednou za dva měsíce) scházet na faře a radit se o tom, kam směřuje a má směřovat naše farnost. Co v ní nadále jednotně zdokonalovat a probouzet.

Prvním úkolem pastorační rady bude zhodnocení činností, které se doposud pořádaly, ať už byly konkrétně zaměřeny na děti, dospívající mládež, rodiny s dětmi, dospělé, seniory. Další akce probíhají ve spolupráci s jinými institucemi. Na pojmenování všeho, co se do této doby ve farnosti uskutečnilo, si tak budeme moci uvědomit několik skuteč-

ností. Předně to, že už mnoho bylo vykonáno a není v první řadě ustanovení pastorační rady potřebné k tomu, aby se vymýšlelo něco nového, ale naopak, je nutné pro to, aby to, co je, bylo více propojeno, provázáno a organizačně sjednoceno tak, abychom si navzájem mohli pomoci, aby byl každý informován o tom, co se právě děje, a mohl poskytnout vysvětlení a radu těm, kteří nejsou se vším obeznámeni.

Ustanovením pastorační rady farnosti vstupujeme do dalšího období života naší farnosti. Rád bych vyslovil přání, aby činnost pastorační rady napomáhala našemu společenství naplňovat poslání, které je nám darem víry svěřeno.

P. Kamil

POSTNÍ ALMUŽNA 2012

„Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný. Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá své p ř e d t í m , kdo jej prosí“.

(sv. Petr Chrysolog)

Tímto citátem byla uvedena postní výzva, kdy jsme se chtěli rozhlédnout kolem sebe a učit se umění vidět potřeby druhých lidí. Naše štědrost je pak vyjádření našeho postoje, že sice sami mnohdy nemáme moc, ale máme vždy tolik, abychom se mohli rozdělit a pomoci.

Před počátkem půstu i v jeho průběhu byly k dispozici v kostelích naší farnosti papírové skládací kra-

bičky označené heslem Postní almužna. Ke konci postní doby jsme kasičky rozpečetili. Vybrali jsme částku 4 580 Kč. Z výzvy, komu věnovat vybranou částku, se sešly dva návrhy odrážející vaši pozornost na potřeby lidí kolem nás.

Vybraná částka Postní almužny bude rozdělena mezi naše potřebné:

- *podpora sociálně slabé rodiny*

- *podpora žáků křesťanské školy.*

Děkujeme za vaši štědrost.

Radek Mašín

PUTOVÁNÍ KE KOSTELŮM NAŠÍ FARNOSTI

Nejen každý člověk má své jméno, ale i kostel má své jméno. V křesťanské tradici spojujeme naše jména se jmény svatých. A podobně jako slavíme svátek svého jména, tak stejně je to i u jména kostela. Tuto oslavu nazýváme poutí. A jako při oslavě našeho svátku se sejdou všichni nejbližší z rodiny a z přátel, tak i při svátku kostela - pouti - se sejdou lidi z blízkého i širšího okolí.

Rád bych vás, milí farníci, během roku zval na oslavu svátků našich kostelů. Prvním kostelem, v kterém oslavíme pout', bude 29. dubna kostel sv. Jiří v Malejovicích. Poutní slavnost začne mší svatou v 8 h.

Vzhledem k této pouti nebude konána mše sv. v 8 h v kostele sv. Aloise v Uhlířských Janovích. Je možné využít poutní autobus, který pojede v 7:30 od kostela.

Těším se na společné slavení poutních slavností.

P. Kamil

LETNÍ TÁBOR DĚTÍ

Milé děti, vážení rodiče, tak jako už po dvakrát, i letos se uskuteční letní tábor dětí naší farnosti spolu s dětmi z farnosti Kolín. Termín konání tábora je od neděle 8. do soboty 14. 7. 2012. Opět využijeme příjemného zázemí kláštera v Zásnukách.

Tábor je připravován pro děti ve věku od 7 do 14 let. Táborovou hru zatím neprozradíme, ale máte se jistě na co těšit. Za všechny vedoucí se na vás těší: P. Kamil a sr. Bernarda.

Cena tábora je 1200 Kč za dítě. Vyplněnou přihlášku odevzdejte nejpozději na jednu z uvedených adres do 30. 5. 2012.

Přihláška na letní tábor pro děti – Zásnuky 2012

Cena tábora je 1200 Kč za dítě .

Vyplněnou přihlášku předejte do 30. 5. 2012 na jednu z uvedených adres:

P. Kamil Vrzal Havlíčková 898 285 04 Uhlířské Janovice Mob.: 728 775 536	Sr. Bernarda Lacinová Brandlova 25 280 08 Kolín Mob.: 605 760 307
---	--

Informace o účastníkovi:

jméno a příjmení:	věk:
adresa:	
tel. (rodiče):	e-mail (rodiče):
zdravotní stav:	léky:

Podpis zákonného zástupce

V dne

V sobotu 28. 4. 2012 proběhne **Otvírání studánek**. Sraz všech účastníků ve 14:30 před kostelem sv. Aloise v Uhlířských Janovicích. Čeká nás cesta do Sudějova, kde otevřeme pramen místní studánky.

zve Mateřské centrum Uhlíček

**PROGRAM OTEVŘENÍ
KOSTELA NAROZENÍ
PANNY MARIE V KOŠICÍCH
21. DUBNA 2012**

- 11:00 - požehnání busty Anastáze Opaska; mši svatou celebruje převor břevnovského kláštera Prokop Siostrzonek
15:00 – požehnání zvonu
17:00 – dokumentární film o životě Anastáze Opaska
19:00 – modlitba v kostele
Doprovodný program, občerstvení

3. května 2012
by se dožil 100. narozenin
P. Antonín Kubíček
osobní arciděkan v Čestíně.

V neděli 29. 4. 2012 s vděčností vzpomeneme na jeho dlouholeté působení v Čestíně a poděkujeme za dar jeho života a kněžství.

- 14:00 mše svatá - kostel sv. Petra a Pavla v Čestíně
15:00 koncert pěveckých sborů Diphtheria a Ludus musicus.

FILMOVÝ KLUB

Neděle 29. 4. 2012
od 17:00 **Barabáš Barabba** ... drama, Itálie, 1961, anglické znění s českými titulky.

Příběh na podkladě biblické zprávy o zločinci, kterému dav věnoval svobodu na úkor Pána Ježíše Krista. Můžeme sledovat svádění jeho duševního souboje s pocitem provinění, hledání nového smyslu života i zatvrzelost srdce vůči prožité „radostné zvěsti“. Na pozadí příběhu jsou v náznacích popsány první roky formování křesťanské víry a odpor a nepochopení pohanské společnosti vůči prvním následovníkům Spasitele.

Neděle 20. 5. 2012
od 18:00 **Jdi, žij a někým se staň - Va, vis, et deviens** ... Francie, Belgie, Izrael, Itálie, 2005, 140 min, režie Radu Mihaileanu, francouzské znění s českými titulky

Devítiletý černý Etiopan se jen díky zfalšované židovské identitě dostane z utečeneckého tábora v Súdánu, kde mu hrozí smrt vyhladověním. Jeho matka - křesťanka ho propašuje do záchranného transportu etiopských Židů - Falašů, které přijímá do azylu Izrael (operace Mojžíš v roce 1984). Pod novým jménem se Shlomo obtížně aklimatizuje v odlišném prostředí i v jiném náboženském řádu.

Radek Mašín

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Uhlířské Janovice	- neděle v 18:00 - v týdnu vždy po mši svaté - ve čtvrtek 31. 5. v 18:00
V ostatních kostelech po nedělních bohoslužbách	

ROZPIS VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB

	1. 4.	5. 4.	6. 4.	7. 4.	8. 4.	9. 4.
	Květná neděle	Zelený čtvrtek	Velký pátek	Zmrtvýchvstání Páně - vigilie	Hod Boží velikonoční	Pondělí velikonoční
Uhlířské Janovice	8:00	18:00	18:00	20:00	8:00	8:00
Sudějov	So 31. 3. 18:00					
Čestín	10:00	16:00	16:00		4:00 vigilie	10:00
Vidice	11:45					11:45
Žíšov					15:00	
Zásmuky	9:30	17:30	17:30	20:00	9:30	9:30
Vavřinec	11.00	16:00			11:00	
Horní Kruty	15:00				15:00	

ČTVRTEČNÍ MODLITBA BREVIÁŘE V KC SV. JILJÍ

- v 8:00 h modlitba ranních chval
- v 16:45 h modlitba rodičů za své děti

Vydáno: 1. 4. 2012 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice
 Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,
 285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com
www.farnostjanovice.cz
 IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800
 P. Kamil Vrzal, tel.: 728 775 536, e-mail: doncamillo@centrum.cz
 P. Václav Nekolný, tel.: 321 796 177, Zásmuky

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 10. 6. 2012

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.